

6. Ali člena 49 in 56 PDEU, načeli pravne varnosti in učinkovitosti pravnega varstva ter načelo varstva legitimnih pričakovanj na splošno nasprotujejo nacionalni zakonodaji, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, ki določa, da morajo upravljavci igralnih salonov, v katerih se prireja igra bingo, mesečno plačevati visoko dajatev iz naslova tehničnega podaljšanja koncesije, ki v prvotnem aktu o podelitvi koncesije ni predvidena, katere znesek je enak ne glede na vrsto upravljavca in ki jo zakonodajalec občasno spreminja ne glede na značilnosti in razvoj posameznega koncesijskega razmerja?

⁽¹⁾ UL 2014, L 94, str. 1.

⁽²⁾ Direktiva Sveta z dne 21. decembra 1989 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o uporabi revizijskih postopkov oddaje javnih naročil za preskrbo in javnih naročil za gradnje (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 6, zvezek 1, str. 246).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Consiglio di Stato (Italija) 24. novembra 2022 – Coral Srl/Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

(Zadeva C-730/22)

(2023/C 94/18)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Consiglio di Stato

Stranke v postopku v glavni stvari

Pritožnica: Coral Srl

Nasprotni stranki v pritožbenem postopku: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali Direktiva 2014/23/EU ⁽¹⁾, če se ugotovi, da se uporablja, in vsekakor splošna načela, ki izhajajo iz členov 26, 49, 56 in 63 PDEU, kot se razlagajo in uporabljajo v sodni praksi Sodišča, zlasti z vidika prepovedi diskriminacije, sorazmernosti in varstva konkurence ter prostega pretoka storitev in kapitala, nasprotujejo uporabi nacionalnih zakonskih določb, v skladu s katerimi lahko nacionalni zakonodajalec ali javni upravni organ v okviru tako imenovanega pravila „tehničnega podaljšanja“, ki se uporablja v sektorju koncesij za igre na srečo in katerega veljavnost je bila v zadnjem desetletju večkrat podaljšana, enostransko poseže v obstoječa razmerja, in sicer tako, da uvede obveznost plačila koncesijskih dajatev, ki sprva niso bile predpisane, zadevne dajatve pozneje večkrat poviša, pri čemer so bile te dajatve vselej določene v fiksnem znesku, ki se je uporabljal za vse koncesionarje ne glede na njihov promet, ter sprejme dodatne omejitve za dejavnosti koncesionarjev, kot je prepoved prenosa prostorov, obenem pa sodelovanje v prihodnjem postopku ponovne podelitve koncesij pogojuje z zahtevo, v skladu s katero morajo gospodarski subjekti še naprej poslovati na podlagi navedenega podaljšanja?

⁽¹⁾ Direktiva 2014/23/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o podeljevanju koncesijskih pogodb (UL 2014, L 94, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesverwaltungsgerichts (Avstrija) 25. novembra 2022 – IJ in PO GesbR, IJ/Agrarmarkt Austria

(Zadeva C-731/22)

(2023/C 94/19)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Bundesverwaltungsgericht

Stranke v postopku v glavni stvari

Pritožnice: IJ in PO GesbR, IJ

Toženi organ: Agrarmarkt Austria

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člen 4(1)(b) in (c) v povezavi s členom 33(1) Uredbe št. 1307/2013 ⁽¹⁾ razlagati tako, da je treba šteti, da zemljišče upravlja in z njim razpolaga kmet, če je to zemljišče sicer v lasti kmeta ter ta opravi tudi začetno obdelavo tal, gojenje in trajno namakanje kmetijskih rastlin, a se zemljišče, ki je razdeljeno na različno velike parcele, od začetka sezone v aprilu/začetku maja do konca sezone v oktobru za določeno plačilo odda različnim uporabnikom, da ga vzdržujejo in poberejo pridelek, pri čemer kmet ni neposredno udeležen pri uspehu pridelka?

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 1307/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o pravilih za neposredna plačila kmetom na podlagi shem podpore v okviru skupne kmetijske politike ter razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 637/2008 in Uredbe Sveta (ES) št. 73/2009 (UL 2013, L 347, str. 608).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Obersten Gerichtshofs (Avstrija) 29. novembra 2022 – Republika Avstrija/GM

(Zadeva C-734/22)

(2023/C 94/20)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Oberster Gerichtshof

Stranki v postopku v glavni stvari

Vlagateljica revizije: Republika Avstrija

Druga stranka v revizijskem postopku: GM

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali se člen 3 Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 2988/95 ⁽¹⁾ z dne 18. decembra 1995 o zaščiti finančnih interesov Evropskih skupnosti ([UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 1, str. 340]) neposredno uporablja za zahtevke, s katerimi Republika Avstrija na podlagi zasebnega prava zahteva vračilo pomoči, ki jo je na podlagi pogodb dodelila prosilcem za pomoč v okviru programa, ki je kmetijsko-okoljski ukrep na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 1698/2005 ⁽²⁾ z dne 20. septembra 2005 o podpori za razvoj podeželja iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) (UL L 277/1, 21.10.2005), ker je prejemnik pomoči kršil pogodbene obveznosti?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen, ali je treba člen 3(1), tretji pododstavek, Uredbe iz prvega vprašanja razlagati tako, da gre za preiskavo ali sodni postopek, ki pretrga zastaranje, tudi če dajalec pomoči po vložitvi prvega izvensodnega zahtevka za vračilo od prejemnika pomoči ponovno zahteva plačilo, po potrebi tudi večkrat, in izda izvensodni opomin, namesto da bi svoj zahtevek za vračilo uveljavljal pred sodiščem?
3. Če je odgovor na prvo vprašanje nikalen, ali je uporaba tridesetletnega zastaralnega roka po nacionalnem civilnem pravu za zahtevke za vračilo iz prvega vprašanja združljiva s pravom Unije, zlasti z načelom sorazmernosti?

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES, Euratom) št. 2988/95 z dne 18. decembra 1995 o zaščiti finančnih interesov Evropskih skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 1, str. 340).

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1698/2005 z dne 20. septembra 2005 o podpori za razvoj podeželja iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) (UL 2005, L 277, str. 1).